

Výrok

- 1) Článek 14 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství se nepoužije na (průmyslový) vzor Společenství vyvinutý na objednávku.
- 2) Za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, musí být čl. 14 odst. 1 nařízení č. 6/2002 vykládán v tom smyslu, že právo k (průmyslovému) vzoru Společenství náleží původci, nebylo-li smluvně převedeno na jeho právního nástupce.

(¹) Úř. věst. C 92, 12.4.2008.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 2. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Högsta domstolen — Švédsko) — SCT Industri AB i likvidation v. Alpenblume AB

(Věc C-111/08) (¹)

(„Soudní spolupráce v občanských věcech — Příslušnost soudu a vykonatelnost rozhodnutí — Oblast působnosti — Konkursy“)

(2009/C 205/12)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta domstolen

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: SCT Industri AB i likvidation

Žalovaná: Alpenblume AB

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Högsta domstolen — Výklad čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Rozsudek soudu členského státu A, kterým bylo rozhodnuto o nepříslušnosti správce podstaty v kolektivním úpadkovém řízení vedeném ve členském státě B k převodu majetku obchodní společnosti v úpadku, který se nachází členském státě A — Žaloba na vydání věci podaná obchodní společností-nabyvatelkou s cílem získat nazpět podíly na obchodní společnosti, které nabyla v rámci kolektivního úpadkového řízení, ale které byly převzaty obchodní společností-převodkyní na základě rozsudku, jímž byl převod zrušen

Výrok

Výjimka stanovená v čl. 1 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu

soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládána v tom smyslu, že se vztahuje na rozhodnutí vydané soudem členského státu A ohledně zápisu vlastnického práva k podílům na základním kapitálu obchodní společnosti, která má své sídlo ve členském státu A, podle kterého musí být převod uvedených podílů považován za neplatný z důvodu, že soud členského státu A neuznává pravomocí správce podstaty z členského státu B v rámci konkursního řízení uskutečněného a ukončeného v členském státu B.

(¹) Úř. věst. C 116, 9.5.2008.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 9. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesgerichtshof — Německo) — Peter Rehder v. Air Baltic Corporation

(Věc C-204/08) (¹)

(„Nařízení (ES) č. 44/2001 — Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka — Nařízení (ES) č. 261/2004 — Článek 5 odst. 1 písm. c) a čl. 7 odst. 1 písm. a) — Montrealská úmluva — Článek 33 odst. 1 — Letecká doprava — Návrhy na náhradu škody cestujícím směřující vůči leteckým společnostem v případě zrušení letů — Místo poskytování služeb — Soudní příslušnost v případě letecké přepravy z jednoho členského státu do jiného členského státu leteckou společností usazenou ve třetím členském státě“)

(2009/C 205/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Peter Rehder

Žalovaná: Air Baltic Corporation

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) — Výklad čl. 5 bod 1 písm. b) druhé odrážky nařízení (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Náhrada škody podle čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 261/2004, kterou požaduje cestující, jenž má bydliště v některém členském státě, od letecké společnosti se sídlem v jiném členském státě, z důvodu zrušení letu mezi členským státem svého bydliště a třetím členským státem — Příslušnost soudů členského státu, v němž má cestující bydliště? — Určení „místa na území členského státu, kde služby podle smlouvy byly nebo měly být poskytovány“

Výrok

Článek 5 bod 1 písm. b) druhá odrážka nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že v případě letecké dopravy osob z jednoho členského státu do jiného členského státu uskutečňované na základě smlouvy uzavřené s jedinou leteckou společností, která je skutečným dopravcem, je soudem příslušným k rozhodnutí o návrhu na náhradu škody — který se zakládá na této smlouvě o přepravě a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 — na základě volby žalobce soud, v jehož obvodě se nachází místo odletu nebo místo přeletu letadla, která jsou sjednána v uvedené smlouvě.

(¹) Úř. věst. C 197, 2.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 9. července 2009 — Komise Evropských společenství v. Španělské království

(Věc C-272/08) (¹)

(„Nesplnění povinností státem — Směrnice 2004/83/ES — Právo na azyl — Neprovedení ve stanovené lhůtě“)

(2009/C 205/14)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: M. Condou-Durande a E. Adsera Ribera, zmocněnci)

Žalované: Španělské království (zástupce: B. Plaza Cruz, zmocněnec)

Předmět věci

Nesplnění povinností státem — Nepřijetí předpisů nezbytných k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany (Úř. věst. L 304, s. 12; Zvl. vyd. 19/07, s. 96), ve stanovené lhůtě.

Výrok

1) Španělské království tím, že ve stanovené lhůtě nepřijalo veškeré právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní

ochranu, a o obsahu poskytované ochrany, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.

2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 209, 15.8.2008.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 2. července 2009 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht München — Německo) — Zino Davidoff SA v. Bundesfinanzdirektion Südost

(Věc C-302/08) (¹)

(„Ochranné známky — Mezinárodní zápis — Protokol k Madridské dohodě — Nařízení (ES) č. 40/94 — Článek 146 — Totožnost účinků mezinárodního zápisu a zápisu ochranné známky Společenství ve Společenství — Nařízení (ES) č. 1383/2003 — Článek 5 odst. 4 — Zboží podezřelé z porušení práv k ochranné známce — Opatření celních orgánů — Majitel ochranné známky Společenství — Právo požadovat přijetí opatření i v jiných členských státech, než je členský stát, v němž je žádost o přijetí opatření podána — Rozšíření na majitele mezinárodního zápisu“)

(2009/C 205/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht München

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Zino Davidoff SA

Žalovaný: Bundesfinanzdirektion Südost

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Finanzgericht München — Výklad čl. 5 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, u kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, s. 7; Zvl. vyd. 02/13, s. 469) — Právo podat žádost, aby celní orgány přijaly opatření, která krom toho, že požaduje přijetí opatření celních orgánů členského státu, v němž je žádost podána, požaduje přijetí opatření celních orgánů jednoho nebo více dalších členských států, je stanoveno pouze pro držitele ochranných známek Společenství — Rozšíření tohoto práva na držitele mezinárodně zapsaných ochranných známek ve smyslu článku 146 nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství — Právní účinky přistoupení Evropského společenství k Protokolu k Madridské dohodě o mezinárodním zápisu ochranných známek